

[Tom Behnke]

arbejdstilbud, men der kan ikke findes nogen pasningsmuligheder for barnet, idet der på alle institutioner ryges tæt, ligesom der ikke findes en eneste dagplejemor, der ikke ryger.

Vedkommende har flere gange forsøgt at få barnet passet, men hver gang har hun været nødt til at tage barnet hjem igen, idet sygdommen er blusset op i de røgfyldte lokaler.

Der er eksempler på, at der har været så røgfyldt, at man dårligt nok har kunnet se, hvor mange personer der var i lokalet.

Moderen har således ikke nogen mulighed for at få barnet passet, men vil miste sine dagpenge, hvis ikke arbejdstilbudet modtages.

Svar (22/4 93):

Socialministeren (Karen Jespersen):

For så vidt angår spørgsmålets første del om, hvorvidt en dagpengemodtager mister retten til dagpenge, hvis vedkommende ikke tager imod et beskæftigelsestilbud, hører dette under arbejdsministerens område.

Men jeg kan som socialminister omkring den manglende mulighed for at få passet sit barn i røgfri lokaler oplyse, at det af Socialministeriets cirkulære nr. 203 af 26. oktober 1980 om dagtilbud for børn og unge efter bistandsloven fremgår, at kommunalbestyrelsen bør påse, at tobaksrygning ikke finder sted i lokaler, hvor børnene opholder sig. Dette gælder for såvel institutioner som puljeordninger og – når forældrene lægger vægt herpå – i formidlet dagpleje.

Endvidere er det i dagtilbudscirkulæret anført, at det ved anvisning af den konkrete dagplejeplads til barnet er vigtigt at imødekomme forældres ønske om, at barnet kommer i et dagplejehjem, hvor der ikke ryges.

I daginstitutioner løses problemet med rygning typisk ved, at der i kommunen er fastsat en regel om, at personalet kun må ryge i »personalestuen«.

Kommunalbestyrelsen har pligt til at føre tilsyn med den daglige drift af daginstitutionerne i kommunen, således også tilsyn med at der ikke ryges i de lokaler, hvor børnene opholder sig.

For dagplejehjem gør der sig det særlige gældende, at det er dagplejerens eget hjem, der stilles til rådighed for pasning af børnene. En regel svarende til, hvad der gælder for daginstitutionerne, hvorefter dagplejeren ikke må

ryge i det værelse, hvor dagplejebørnene opholder sig, vil betyde, at børnene ikke er under opsyn, mens dagplejeren ryger, idet der typisk kun er én dagplejer i hvert dagplejehjem.

Det er således vanskeligt generelt at stille krav om, at der ikke må ryges i dagplejehjem. Der bør derimod efter min mening ved anvisning af den konkrete plads klart tages hensyn til forældreønske om, at barnet får plads i et dagplejehjem, hvor der ikke ryges.

Det er da også mit indtryk, at kommunerne i vid udstrækning tager hensyn til forældreønsker herom med udgangspunkt i generelt at tilstræbe overensstemmelse mellem familiens og dagplejerens holdning til f.eks. spørgsmålet om rygning.

Det eksisterende regelsæt skulle således sikre, at et barn med røgallergi skulle kunne optages i et offentligt dagtilbud og befinde sig i et røgfrit miljø.

Spm. nr. S 687

Til *sundhedsministeren* (5/4 93) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til at ændre beredskabskategorierne for privathospitaler/klinikker fra kategori 3 (krigsberedskab) til kategori 2 (katastrofeberedskab)?«

Svar (20/4 93):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Ifølge sygehuslovens § 16 a er amtskommunale såvel som statslige og private sygehuse forpligtede til at træffe sådanne foranstaltninger, at der i tilfælde af krig og i forbindelse med større katastrofer i fredstid kan ydes syge og tilskadede den fornødne behandling.

Jeg finder ikke grundlag for at ændre i lovgivningens bestemmelser på dette område. I øvrigt kan jeg oplyse, at private speciallægeklinikker ikke er omfattet af beredskabsforpligtelsen.

Spm. nr. S 688

Til *sundhedsministeren* (5/4 93) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til at pålægge amterne at indgå samarbejde med privathospitaler/-klinikker i forbindelse med udførelse af hjælp ved livstruende ulykker og sygdomme?«